

MINISTER FINANSÓW

Organ upoważniony do wydawania interpretacji
DYREKTOR IZBY SKARBOWEJ
W BYDGOSZCZY

ITPB1/4511-401/15/AK

Toruń, dnia 21 maja 2015 r.

*u z-ca Burmistrza
K. Gierbin
K. Kozal*

Gmina Solec Kujawski
ul. 23 Stycznia 7
86-050 Solec Kujawski
NIP: 554-286-24-92

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 14b § 1 i § 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r., poz. 613) oraz § 4 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie upoważnienia do wydawania interpretacji przepisów prawa podatkowego (Dz. U. Nr 112, poz. 770 ze zm.) Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy działający w imieniu Ministra Finansów stwierdza, że stanowisko przedstawione we wniosku z dnia 20 lutego 2015 r. (data wpływu 2 marca 2015 r.) o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku dochodowego od osób fizycznych w zakresie skutków podatkowych odpracowania zaległego czynszu – **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

W dniu 2 marca 2015 r. został złożony ww. wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczącej podatku dochodowego od osób fizycznych w zakresie skutków podatkowych odpracowania zaległego czynszu.

W przedmiotowym wniosku przedstawiono następujące zdarzenie przyszłe.

Wnioskodawca (Gmina) zajmuje się m. in. windykacją należności związanych z używaniem lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminnego. W celu lepszych efektów windykacyjnych, Wnioskodawca planuje wdrożyć procedurę umożliwiającą dłużnikom odpracowanie zaległości, które powstały w wyniku nieuiszczenia opłat z tytułu czynszu najmu lokali oraz odszkodowania za zajmowanie lokali bez tytułu prawnego. W tym celu Wnioskodawca ma zamiar zawierać umowy (co do świadczenia w miejsce wykonania) umożliwiające zmianę sposobu dotychczasowego świadczenia (pieniężnego) na świadczenie rzeczowe, którego przedmiotem będą drobne prace remontowe, sprzątanie ulic, placów, skwerów czy też usługi, polegające na roznoszeniu korespondencji.

W związku z powyższym zadano następujące pytanie:

Czy Wnioskodawca powinien dokonywać poboru zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych i wystawić PIT-8C?

Administracja
Podatkowa

Adres do korespondencji:
Biuro Krajowej Informacji Podatkowej w Toruniu
ul. Św. Jakuba 20 | tel.: +48 56 669 90 00 | NIP: 9670056823
87-100 Toruń | fax: +48 56 669 90 02 | REGON: 001021145

www.kip.gov.pl
e-mail: kipin@kip.mafnet.gov.pl

Zdaniem Wnioskodawcy, wszelkie świadczenia z tytułu odpracowania zaległości (z tytułu czynszu najmu, odszkodowania za zajmowanie lokalu bez tytułu prawnego) będą dla dłużnika obojętne podatkowo, czyli świadczenie w miejsce wykonania nie będzie skutkowało u dłużnika powstaniem przychodu podlegającego opodatkowaniu. W ocenie Wnioskodawcy nie powstanie również obowiązek poboru z tego tytułu zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych oraz nie powstanie obowiązek wystawienia informacji PIT-8C.

Zgodnie z art. 659 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r., poz. 121 z późn. zm.) przez umowę najmu wynajmujący zobowiązuje się oddać najemcy rzecz do używania przez czas oznaczony lub nieoznaczony, a najemca zobowiązuje się płacić wynajmującemu umówiony czynsz. Z kolei, jak stanowi jego § 2, czynsz może być oznaczony w pieniądzach lub w świadczeniach innego rodzaju.

Natomiast art. 453 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r., poz. 121 z późn. zm.) wskazuje, że jeżeli dłużnik w celu zwolnienia się z zobowiązania spełnia za zgodą wierzyciela inne świadczenie, zobowiązanie wygasa. Oznacza to, że poprzez spełnienie świadczenia innego niż pierwotnie określone, zobowiązanie wygasa. Przyjmuje się wówczas, że zobowiązanie wygasa tak, jakby wygasło przez wykonanie.

W związku z powyższym, zdaniem Wnioskodawcy, wszelkie spłaty długów są dla dłużnika obojętne podatkowo. Nie można bowiem z faktu świadczenia pracy w zamian za wygaśnięcie ciężącego na dłużniku zobowiązania pieniężnego wywieść, że dłużnik uzyskuje przychody, o których mowa w art. 11 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przeszłego jest **prawidłowe**.

Zgodnie z generalną zasadą powszechności opodatkowania, wyrażoną w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r., poz. 361, z późn. zm.), opodatkowaniu podatkiem dochodowym podlegają wszelkiego rodzaju dochody, z wyjątkiem dochodów wymienionych w art. 21, 52, 52a i 52c oraz dochodów, od których na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej zaniechano poboru podatku.

W myśl art. 11 ust. 1 ww. ustawy przychodami, z zastrzeżeniem art. 14-15, art. 17 ust. 1 pkt 6, 9 i 10 w zakresie realizacji praw wynikających z pochodnych instrumentów finansowych, art. 19, art. 20 ust. 3 i art. 30f, są otrzymane lub postawione do dyspozycji podatnika w roku kalendarzowym pieniądze i wartości pieniężne oraz wartość otrzymanych świadczeń w naturze i innych nieodpłatnych świadczeń.

Z przedstawionego we wniosku opisu zdarzenia przeszłego wynika, że Wnioskodawca (Gmina) zajmuje się m. in. windykacją należności związanych z użytkowaniem lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminnego. W celu lepszych efektów windykacyjnych, Wnioskodawca planuje wdrożyć procedurę umożliwiającą dłużnikom odpracowanie zaległości, które powstały w wyniku nieuiszczenia opłat z tytułu czynszu najmu lokali oraz odszkodowania za zajmowanie lokali bez tytułu prawnego. W tym celu Wnioskodawca ma zamiar zawierać umowy (co do świadczenia w miejsce wykonania) umożliwiające zmianę sposobu dotychczasowego świadczenia (pieniężnego) na świadczenie rzeczowe, którego przedmiotem będą drobne prace remontowe, sprzątanie ulic, placów, skwerów czy też usługi, polegające na roznoszeniu korespondencji.

W myśl postanowień art. 659 § 1 i § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964 r., Nr 16, poz. 93, z późn. zm.) przez umowę najmu wynajmujący zobowiązuje się oddać najemcy rzecz do używania przez czas oznaczony lub nie oznaczony, a najemca zobowiązuje się płacić wynajmującemu umówiony czynsz. Czynsz może być oznaczony w pieniądzach lub w świadczeniach innego rodzaju.

Z powyższego wynika, że wynajmujący jest zobowiązany do zapłaty czynszu najemcy, przy czym zapłata może być oznaczona w świadczeniach innego rodzaju niż pieniądze.

Zgodnie z brzmieniem art. 453 Kodeksu cywilnego, jeżeli dłużnik w celu zwolnienia się z zobowiązania spełnia za zgodą wierzyciela inne świadczenie, zobowiązanie wygasa.

Jest to instytucja prawna zwana *datio in solutum* (świadczenie zamiast wykonania). Celem jej jest wygaśnięcie istniejącego pomiędzy stronami zobowiązania (w tym przypadku zaległości czynszowych wraz z odsetkami) poprzez spełnienie przez dłużnika świadczenia innego niż określone w treści pierwotnej umowy. Zobowiązanie wówczas wygasa tak, jakby wygasło przez zwykłe wykonanie (np. przez zapłatę uzgodnionej pierwotnie kwoty), przy czym konieczną przesłanką wygaśnięcia zobowiązania – poza umową stron – jest rzeczywiste dokonanie świadczenia przez dłużnika.

Przechodząc do podatkowych aspektów opisanych czynności stwierdzić należy, że wszelkie spłaty długów są dla dłużnika obojętne podatkowo, nie można bowiem z faktu świadczenia pracy w zamian za wygaśnięcie ciężącego na dłużniku zobowiązania wywieść, że dłużnik uzyskuje przychody, o których mowa w art. 11 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Mając na uwadze przedstawiony opis zdarzenia przyszłego i powołane wyżej przepisy prawa należy zatem stwierdzić, że po stronie mieszkańców, którzy odpracowali zaległości w opłatach nie powstanie w związku z tym przychód podlegający opodatkowaniu, a co za tym idzie, na Wnioskodawcy nie będą ciążyły z tego tytułu obowiązki płatnika podatku dochodowego od osób fizycznych oraz nie będzie zobowiązany do wystawienia informacji PIT-8C.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy, ul. Jana Kazimierza 5, 85-035 Bydgoszcz po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2012 r., poz. 270 ze zm.).

Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy) na adres: Izba Skarbowa w Bydgoszczy Biuro Krajowej Informacji Podatkowej w Toruniu, ul. Św. Jakuba 20, 87-100 Toruń.

Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

Z up. DYREKTORA

Ewa Studzińska-Kleszcz
Wicedyrektor

Otrzymują:

1. adresat
2. Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego w Bydgoszczy,
3. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy,
4. aa

